U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2010, čj. OAM-2217/VL-20-P09-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2011, čj. 29 Az 16/2010 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou dne 16. 2. 2012 brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 18. 11. 2010, čj. OAM-2217/VL-20-P09-2005, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval splněním zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na včasnost podané kasační stížnosti.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle

ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

[5] Nejvyšší správní soud ověřil z předloženého spisu krajského soudu, že rozsudek byl doručen zástupci stěžovatele dne 19. 1. 2012. Ten rozhodnutí zaslal stěžovateli na adresu v Pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí dne 26. 1. 2012. Rozsudek obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

[6] Nejvyšší správní soud se zabýval tím, zda může mít vliv na včasnost kasační stížnosti to, že teprve v průběhu lhůty k jejímu podání seznámí zástupce svého klienta s obsahem rozhodnutí krajského soudu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2007, čj. 8 Azs 34/2007 - 113, *„na běh lhůty pro podání kasační stížnosti nemůže mít vliv skutečnost, že stěžovatel obdržel rozsudek později než jeho zástupce, neboť pro počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti je určující jeho doručení zástupci účastníka.“*

[7] Rozsudek krajského soudu byl zástupci stěžovatele doručen ve čtvrtek 19. 1. 2012. Tento den nastala zákonem předpokládaná skutečnost pro určení počátku lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. Konec lhůty počítané podle týdnů je dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. určen uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem lhůty ke včasnému podání kasační stížnosti byl tedy s ohledem na výše uvedené čtvrtek 2. 2. 2012. Stěžovatel však podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 15. 2. 2012 a Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena o den později, tedy nepochybně po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti.

[8] K žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti vyjádřené v samotné kasační stížnosti Nejvyšší správní soud odkazuje na poslední větu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., dle které nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Jde proto o zákonem předpokládanou situaci, kdy soudní řád správní výslovně stanoví, že prominutí lhůty není možné. Není tedy splněn základní předpoklad postupu podle § 40 odst. 5 s. ř. s., jehož se stěžovatel dovolává. Oprávnění předsedy senátu prominout z vážných omluvitelných důvodů zmeškání lhůty předpokládá, že zákon neobsahuje v případě konkrétní lhůty jiné pravidlo, že tedy „nestanoví jinak“. To je právě případ lhůty k podání kasační stížnosti upravené v § 106 odst. 2 s. ř. s. Z uvedených důvodů nemohl kasační soud vyhovět žádosti stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. března 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu